HELAL VE HARAM

Gencin birisi Kabe'de hep,

– "Ey doğruların yardımcısı olan Allah'ım, Ey haramdan sakınanların yardımcısı olan Allah'ım, sana hamdü sena ederim," diye dua eder.

Bu durum herkesin dikkatini çeker. Birisi:

– "Neden hep aynı duayı yapıyorsun, başka bir şey bilmiyor musun?," der.

O da anlatır:

Yedi sekiz sene önce yine Kabe'de iken içi altın dolu bir torba buldum. Tam bin altın vardı. İçimden bir ses:

– "Bu altınlarla, şunları şunları yaparsın" diyordu. Hayır dedim kendi kendime. Bu benim değil. Başkasının malı, kullanmam haram olur dedim. Bu sırada birisi

– "Şöyle bir torba bulan var mı?" diye bağırıyordu. Çağırdım onu.

– "Nasıl bir torbaydı? İçinde ne vardı?" diye sordum. Torbayı tarif etti ve "İçinde bin altın vardı" dedi.

– "Torban burada." diyerek verdim. Adam torbayı açıp bana otuz altın verdi. Pazara gittim. Temiz yüzlü genç bir esiri överek satıyorlardı. Gencin temizliği dikkatimi çekti. Yanlarına gittim,

– "Bu köle için ne istiyorsunuz?" dedim. "Otuz altın dediler". Adamdan aldığım otuz altını verip genci satın aldım. Bir iki yıl geçti. Genç çok çalışkan, çok edepli idi. Onu aldığıma çok memnun olmuştum. Bir gün onunla giderken karşıdan iki üç kişi geliyordu. Genç bana dedi ki,

– "Efendim, ben Fas emirinin oğluyum. Bu gelenler babamın adamları. Beni buldular. Senden beni satın almak isterler. Sen iyi bir insansın. Onlara otuz bin altından aşağıya satma." dedi. O kişiler yanıma geldi.

– "Bu esiri bize satar mısın?" dediler. "Satarım." dedim. "Altmış altın verelim." dediler. Ben de "Olmaz." dedim.

– "Sen bunu pazardan otuz altına almadın mı? Biz sana iki mislini veriyoruz" dediler.

– "Öyleyse gidin pazardan alın." dedim. Arttıra arttıra yirmibin altına kadar çıktılar. Otuz bin altından aşağı olmaz dedim. Çaresiz kabul ettiler. Ben o otuz bin altın ile işyerleri açtım. Ticaret yaptım. Daha çok zengin oldum. Bir gün bana arkadaşlarım,

– "Çok zengin bir ailenin iyi bir kızı var. Babası yeni vefat etti. Onunla seni evlendirelim." dediler.

– Ben de “Olur.” dedim. Nikah kıyıldı. Deve yükleri çeyizini getirdiler. Çeyiz arasında bir torba dikkatimi çekti. Kıza, “Bu nedir?” dedim.

– “İçinde 970 altın var. Babam Kabe’de bunu kaybetmiş. Bulan gence otuzunu vermiş. Kalanını da bana hediye etti. Çeyizine koyarsın dedi” diye anlattı. Demek ki bulduğum altınlar benim rızkım imiş. Vermese idim haram yoldan gelecekti. Şimdi helal yoldan yine bana geldi. Bana yardım edip haramlardan koruyan, nice nimetler ihsan eden yüce Rabbim’e hamd ederim.